

— Περίεργον εὑρημα ἐγένετο ἐν Πρωσίᾳ πλησίον τῆς πόλεως Φραγκφούρτης τῆς ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ὀδερ. Χωρὶς καλλιεργῶν τὸν ἀγρόν του ἀνεῦρε χρυσοῦν ἀντικείμενον ἀρχαίᾳ ἐλληνικῇ τέχνῃ, μήκους 40 ἐκαστῶν τοῦ μέτρου. Ἡ ἀξία τοῦ χρυσοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἦν περίπου 5,000 φράγκων, τὸ δ' ἀντικείμενον ἦν ἰχθύς κυπρίνος. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, τῆς ῥάχεως καὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἐν λόγῳ ἰχθύος παρίστανται κεχαραγμέναι σκηναὶ κυνηγετικάι, τίγρεις δ' ἔλαφοι καὶ πτηνὰ πολλὰ καὶ ποικίλα εἰσὶν ἐγγεγλυμμένα· τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἠγοράσθη ἀντὶ φρ. 7,500 ὑπὸ τοῦ Μουσείου τοῦ Βερολίνου. Ἀμφιβολίαι τινὲς ἐξεφράσθησαν ὅτι ἄλλῃθῶς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἦν ἀρχαίᾳ ἐλληνικῇ τέχνῃ, ἀλλ' οἱ Γερμανοὶ ἀρχαιολόγοι ὑποστηρίζουσι τοῦτο καὶ ὀρίζουσι μάλιστα ὅτι οὐκ προέρχεται ἐκ τῶν ἀκτῶν τοῦ Εὐξείνου Πόντου, γνωστὴ δ' ἦν ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἡ ἐπικοινωνία τῶν παρὰ τὰς ἀκτὰς τοῦ Εὐξείνου κατοικούντων μετὰ τῶν κατοίκων τῶν Βαλτικῶν χωρῶν, διὰ τῶν ποταμῶν Δανάπριος, τοῦ Οὐίστούλα καὶ τοῦ Ὀδερ.

— Ἐν τῇ πόλει Βαρκελοννέτῃ παρὰ τὰ Γαλλοισπανικὰ σύνορα ἀνευρέθη κοιμητήριον ἀρχαῖον τῆς ἐποχῆς τῶν Μεροβιγγίων· οἱ τάφοι ὑπέρχονται εἰς δύο ἢ καὶ τρεῖς σειράς, περιέχουσι δὲ πολλὰ καὶ ποικίλα ἀρχαιοτάτης τέχνης ἀντικείμενα.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Ἰανουάριος 1883.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τὸν λήξαντα μῆνα δύο ἐγένοντο τακτικαὶ συνεδρίαι τοῦ Συλλόγου.

Ἐγένοντο δὲ τὰ ἑξῆς ἀναγνώσματα:

ὑπὸ τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Πλαταμῶνος Ἀμβροσίου ἐπιτίμου μέλους περὶ τοῦ ζητήματος τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐφημερίων.

ὑπὸ τοῦ κ. Ἰω. Περικλουκᾶ Εὐταξίου τακτικοῦ παρέδρου μέλους περὶ ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως.

ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Γεωργιάδου ἀντεπιστέλλοντος μέλους περὶ πνεύματος καὶ ὕψους.

ὑπὸ τοῦ κ. Ἀχιλλέως Παράσχου ἀντεπιστέλλοντος μέλους ἀνέκδοτοι λυρικά ποιήσεις.

ὑπὸ τοῦ κ. Τιμολ. Ἀργυροπούλου τακτικοῦ ἐνεργοῦ μέλους περὶ τῶν ἐφαρμογῶν τοῦ ἡλεκτρισμοῦ.

ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Σπηλιωτάκη ἐπιτίμου μέλους περὶ τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας καὶ τῶν μέσων πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς.

ὑπεβλήθησαν τῷ Συλλόγῳ προτάσεις περὶ διδασκαλίας τῶν πεφυλακισμένων καὶ περὶ συστάσεως σώματος κομιστῶν διὰ τῶν παίδων τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων.

Ἀπεστάλησαν αἱ ἐκθέσεις τῶν κοσμητικῶν καὶ τῶν ἐξελεγκτικῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἐπαρχιακῶν Σχολῶν Παιτρῶν Νέας Πικέρνης καὶ Ζακύνθου.

ὑπεβλήθη αἵτησις τῷ Συλλόγῳ, ὅπως ἀναλάβῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ τὴν ἐν Πύργῳ συστάσαν σχολὴν τῶν Ἀπόρων Παίδων.

Ἐπανελήφθησαν τὰ ἔννεκα τῆς εὐλογίας διακοπέντα μαθήματα τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων Ἀθηνῶν. Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἐν αὐτῇ μαθητῶν ἀνῆλθον κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα εἰς 432. Αἱ δ' εἰσπράξεις τοῦ ταμειευτηρίου ἀνῆλθον ὁμοίως τὸν λήξαντα μῆνα εἰς δρ. 341.05.

Τὴν 29 Ἰανουαρίου ἐδόθη ἐν τῷ δημαρχεῖῳ Ἀθηνῶν εὐμενῶς παραχωρηθέντι, εὐεργετικὸς χορὸς ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν εὐγενῶν κυριῶν Ῥόζας Σ. Βαλαωρίτου, Τερψιχόρης Β. Μελά, Ἰφιγενείας Α. Συγγροῦ, Ναταλίας Α. Σούτσου καὶ Σοφίας Σ. Σχλίσμανι.

Ἀπεβίωσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ **Γεώργιος Κωνσταντινίδης** ἐπίτιμον μέλος τοῦ Συλλόγου ἀπὸ τοῦ 1870 καὶ εὐεργέτης αὐτοῦ.

Ἐξελέχθησαν νέα μέλη οἱ ἑξῆς. Τακτικὰ ἐνεργὰ οἱ κκ. Α. Μισούλης πλωτάρχης, Ἀγ. Πάλλης λοχαγὸς τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν, Ἀλ. Θ. Ζαῖμης διδάκτωρ τὰ νομικά, Ἐμμ. Γιαννόπουλος ὀρυκτολόγος, Χ. Ἀναστασιάδης ἰατρός, Ν. Γουναράκης ὑφηγητής, Ν. Παπαλεξανδρῆς δικηγόρος, Γ. Ζέζος μηχανικός. — Τακτικὰ πάρεδρα οἱ κκ. Κ. Μητσόπουλος καθηγητής, Ἰω. Χατζιδάκης ὑφηγητής, Μ. Χρυσόχορς γεωγράφος καὶ Ἰω. Νεγρεπόντης διαχειριστὴς τῆς Πανελληνίου Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας. — Ἐπίτιμα μέλη οἱ κκ. Ἀρθοῦρ Μένσελ ἐν Χαλκίδι, Οὐίλλιαμ Γουόδον, Θ. Ἀρεταῖος, Μ. Βενιζέλος, Π. Γ. Κυριακός, Β. Λάκων, Α. Κυζικηνός, Χρ. Παπαδόπουλος, Θ. Χελδράκης. Ἀντεπιστέλλοντα τέλος οἱ κκ. Κ. Παρλαπᾶς ἐν Αἰτωλικῷ, Σ. Νίδερ ἐν Μεσολογγίῳ, Κ. Χρυσοσπύχης ἐν Καλάμαις, Α. Σιβίνης καὶ Σπ. Σοκόλης ἐν Πειραιεῖ, Λουδ. Μιλάνης ἐν Φλώρεντίᾳ, Σπ. Σκλιῆς ἐν Μασσαλίᾳ, Δ. Φίλιος ἐν Ἐλευσίνι, Κ. Δαμιράλης ἐν Τρικκάλῳ.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

Τμήμα Θεολογικόν. Μετὰ τὰς ἀρχαιρεσίας αὐτοῦ τὸ τμήμα τοῦτο συνήλθε καὶ ἐψήφισε τὸν ὀργανισμόν αὐτοῦ, θέλει δὲ προσέχῳ ποιήσῃ ἐναρκῆν τῶν ἐργασιῶν του.

Τμήμα νομικὸν καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Συνήλθεν εἰς τακτικὴν συνεδρίαν καθ' ἣν μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ συνόλου τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ τμήματος ὑπεβλήθησαν αἱ ἑξῆς προτάσεις:

α') Ὑπὸ τοῦ κ. Σίμου Μπαλάνου περὶ τῶν ἐπενεκτέων βελτιώσεων εἰς τὴν κατὰστασιν τῶν δικαστηρίων.

β') Ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Δ. Λεβίδου 1) νὰ ταξινομηθῶσι κατ' ὅλην καὶ χρονολογικῶς οἱ δημοσιευθέντες ἐν Ἑλλάδι νόμοι καὶ τὰ βασιλικὰ διατάγματα. Νὰ δημοσιευθῇ δὲ ὑπὸ τοῦ τμήματος συλλογὴ περιέχουσα τοὺς τίτλους αὐτῶν μετὰ παραπομπῆς εἰς τὸ οἰκεῖον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· 2) νὰ γίνῃ σκέψις περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν τμημάτων ἐκείνων τῆς νομοθεσίας, ἕτινα ὡς ἐκ τῆς πληθύος τῶν νόμων καὶ τῶν σχετικῶν δικταγμάτων προκαλοῦσι τὴν σύντονον μέριμναν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας καὶ νὰ ὑποβληθῶσι τῇ Βουλῇ ἀρμοδίως αἱ δέουσαι περὶ τούτων σκέψεις καὶ προτάσεις τοῦ τμήματος· 3) νὰ ἐκφράσῃ τὸ τμήμα εὐχὴν, ὅπως ψηφισθῇ ὁ ἀστικὸς κώδιξ.

γ') Ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Σπηλιωτάκη περὶ συστάσεως κεντρικῆς ἐπιτελείας ὑπὲρ τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας καὶ συστάσεως ἐταιρίας τῆς στατιστικῆς.

δ') Ὑπὸ τοῦ κ. Δαμ. Βορρέ 1) περὶ ἐπενεκτέων τροποποιήσεων εἰς τὸ δρχωτικὸν σύστημα· 2) περὶ ἐπενεκτέων προσφόρων μεταβολῶν εἰς τὸν ἐκλογικὸν νόμον.

Τὸ τμήμα παραδεχθὲν ὡς κατεπειγούσας τὰς προτάσεις τῶν κκ. Σ. Μπαλάνου καὶ Ν. Λεβίδου συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κκ. Σ. Σπηλιωτάκη, Ι. Τυπάλδου, Ν. Λεβίδου, Ι. Ἀρχαβαντινοῦ καὶ Δ. Βορρέ, ὅπως ἐπεξεργασθῇ αὐτὰς καὶ ὑποβάλῃ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τοῦ Φεβρουαρίου τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς.

Τμήμα καλῶν τεχνῶν. Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τοῦ τμήματος ὑπεβλήθησαν δύο προτάσεις ἡ μὲν περὶ διοργανώσεως ὑπὸ τοῦ τμήματος διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 25 Μαρτίου ἐκθέσεως ἱστορικῶν ἀντικειμένων ἀναφερομένων εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἡ δὲ περὶ φροντίδος πρὸς ἱδρύσιν ἐλληνικοῦ θεάτρου καὶ σύστασιν ἐλληνικοῦ θιάσου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ τμήματος. Ἡ πρώτη πρότασις ἐγένετο κατ' ἀρχὴν δεκτὴ καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως συζητηθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι ἐν προσεχεῖ συνεδρίᾳ, πρὸ πάντων δ' ὠρίσθη ὅπως διὰ τοῦ προεδρείου ζητηθῇ ἡ συνεργασία τῶν ὑπουργείων ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν.

Ἐπὶ τῆς β' προτάσεως ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Μελέ τὰ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀναφερόμενα ὑπομνήματα τοῦ μουσικοῦ καὶ δραματικοῦ Συλλόγου, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως πρὶν ἢ τὸ τμήμα συζητήσῃ τὴν πρότασιν εἰδικὴ ἐπιτροπὴ μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ ὑποβάλῃ τὰς σκέψεις αὐτῆς ἐν προσεχεῖ συνεδρίᾳ. Μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐξελέγχθησαν οἱ κκ. Ι. Ἰσιδωρίδης Σκυλίσσης, Μ. Π. Αἰάμπος καὶ Α. Α. Ῥαγκαβῆς.

Τμήμα φυσιογνωστικῶν. Κατὰ τὴν τακτικὴν συνεδρίαν τοῦ τμήματος τούτου ὁ μὲν κ. Α. Χρηστομάχος ἀνεκοίνωτε νέον χημικὸν φάρμα-

κον, τὴν καίρινην, ἐσχάτως κατασκευασθὲν ὕπερ ἔφερεν ὡς παράδειγμα ὅτι ἡ θεωρητικὴ χημεία ἀποδίδει καὶ τὴν φυσιολογικὴν ἐνέργειαν τῶν πρὸ αὐτῆς παρασκευαζομένων φαρμάκων εἰς τὰς ἐκ τῆς διαφόρου διαθέσεως τῶν ἀτόμων ἐν τῷ χώρῳ τῶν μορίων διαφορὰς.

Ὁ κ. Τιμολέων Ἀργυρόπουλος ἀνεκοίνωσεν ἐρεῦνας αὐτοῦ περὶ εὐρέσεως μονάδος πρὸς καταμέτρησιν τῆς ἐντάσεως τοῦ φωτός καὶ συγκρίσεως τῆς ἐντάσεως δύο φώτων ἔνευ χρήσεως ὀπτικοῦ φωτομέτρου, ἀλλὰ διὰ καταμέτρησεως τῆς ἐντάσεως ταύτης διὰ γαλβανομέτρου.

Ὁ κ. Ν. Χ. Ἀποστολίδης ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς θηλάσσαις πλεῖστα ὅσα σπάνια ἀπαντῶνται ζῶα καὶ ἐπέδειξε παρασκευὴν σπικνωτάτου ζώου ἀλιευθέντος ἐν τῷ κόλπῳ Πατρῶν Θαλασσοπερίδος τῆς φωσφορίζουσης, ἥτις δι' ἰδιαιτέρως μεθόδου ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτευχθείσης παρουσίαζε τὸ ζῶον ὡς ἐν τῇ φυτικῇ αὐτοῦ καταστάσει εὐρίσκεται. Ἐπέδειξε δὲ καὶ ἐδόντα φουσητῆρος τοῦ μακροκεφάλου τελευταίως προσαράξαντος ἐν Ἀλονήσῳ μιᾷ τῶν Σποράδων.

Ὁ κ. Ἐμμ. Ἀρχαγούμης καταδείξας ὅτι τὸ τμήμα δέον πρὸ πάντων νὰ κατγγίνη εἰς τὴν σπουδὴν τῶν κατ' ἡμᾶς πράτεινεν ὅπως τῇ ὑποδείξει τοῦ τμήματος καὶ δαπάναις τοῦ Συλλόγου συσταθῶσιν εἰς διάφορα σημεῖα τῆς Ἑλλάδος μετεωρολογικοὶ σταθμοί, ἵνα οὕτως ἔχωμεν καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν πλὴν τῶν Ἀθηνῶν μετεωρολογικὰς παρατηρήσεις· προέτεινε δὲ πρὸς σύστασιν μετεωρολογικῶν σταθμῶν τρεῖς ἐπὶ τοῦ παρόντος πόλεις τὴν Λάρισσαν, τὴν Τρίπολιν καὶ τὰς Καλάμας. Εἶπε δὲ συγχρόνως ὅτι ὁ σοφὸς διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου κ. Ἰούλιος Σμῖθ, κωλυόμενος νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν συνεδρίαν τοῦ τμήματος, ἐδήλωσεν αὐτῷ ὅτι προθύμως ἀναλαμβάνει ἐργασίας ἀναγομένας εἰς τὰς παρατηρήσεις τῶν σταθμῶν τούτων.

Ὁ κ. Δ. Κορκίδης ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν, ὁ δὲ κ. Α. Κορδέλλας προσέειπεν ὅτι καλὸν εἶναι νὰ ἰδρυθῇ καὶ τέταρτος μετεωρολογικὸς σταθμὸς ἐν Πάρῳ, ὅπως ἔχωμεν καὶ παρατηρήσεις τοῦ νησιακοῦ κλίματος.

Τὸ τμήμα παρεδέξατο τὴν σύστασιν τεσσάρων μετεωρολογικῶν σταθμῶν ἐν Λαρίσῃ, Τρίπολει, Καλάμας καὶ Πάρῳ καὶ ἐξέλεξετο ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κκ. Δ. Κορκίδου, Ε. Αρχαγούμη καὶ Τ. Ἀργυροπούλου, ὅπως συντάξῃ τὸν ὁργανισμόν τῶν σταθμῶν τούτων.

Ὁ κ. Σταμ. Κρίνος προέτεινεν ὅπως τὸ τμήμα ἐκλέξῃ ἐπιτροπὴν πρὸς φυσικὴν ἐξέτασιν τῆς Ἀττικῆς. Ἡ πρότασις ἀνεγράφη πρὸς συζήτησιν εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπομένης συνεδρίας.

Τμήμα ἀρχαιολογικόν. Τὸ τμήμα τοῦτο ἕνεκα τῆς πληθύος τῶν ἀνακρινώσεων συνεκρότησε δύο συνεδρίας κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα.

Ἐν τῇ πρώτῃ τούτων ἐν ἣ παρῶν καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Αἰμ. Βάρδος, ὁ κ. Α. Μελετόπουλος ἐπέδειξε πόδα χαλκοῦν ἵππου ἀπὸ τοῦ ὄνου-

χος μέχρις ἂν τοῦ γόνατος μεγέθους ὑπερφυσικοῦ καλλίστης δ' ἐργασίας καὶ δικτηρήσεως. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν εὐρόντων αὐτὸν ἀλγίων, ἐν τῷ αὐτῷ μέρει ὑπάρχει καὶ ἄλλος μέγιστος ὄγκος, ἵσως τὸ ἐπίλοιπον σῶμα τοῦ ἔππου καὶ ὁ ἀνδριάς, ἂν ἕνεκα τοῦ βάρους δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀνελεύσωνται. Ἐπειδὴ δ' οὐδεμίαν ἐλήφθη πρόνοιαν ὑπὸ τῆς γενικῆς ἐφορείας τῶν ἀρχαιοτήτων πρὸς ἐξέτασιν τοῦ πράγματος, ἀπεφοίσθη, προτάσει τοῦ κ. Μελετοπούλου, νὰ παρκληθῇ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν περὶ ἀνελεύσεως τοῦ καλλίστου τούτου μνημείου τῆς ἀρχαιότητος, ἂν πράγματι σώζεται ἀκόμη ἐν τῷ πυθμένι τῆς θάλασσης. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ὑπεσχέθη πᾶσαν πρὸς τοῦτο σύμπραξιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ν. Γ. Πολίτης ἐποίησεν λόγον περὶ τοῦ ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως ἀποκειμένου ἀρχαίου ἀγάλματος, τοῦ ἀπεικονίζοντος δαμαλοφόρον ἄνδρα. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο ἐν ἀρχῇ ὑπετέθη, ὅτι παρίστητι τὸν Νόμιον Ἀπόλλωνα ἢ τὸν Ἑρμῆν, ἀλλ' ἡ μὲν πρώτη ἐρμηνεία ἐνωρὶς κατεδικάσθη, περὶ δὲ τῆς δευτέρας πολλὰς παρουσιάζουσιν ἀντιρρήσεις οἱ ἀρχαιολογοῦντες, ὧν τινες φρονοῦσιν, ὅτι τὸ ἄγαλμα εἶναι ἀπλῆ περσέτις θυτῆρος φέροντος ἐπ' ὤμων τὸ ἱερεῖον. Συσχετίσας τὴν παράστασιν ταύτην τῇ κοινοτάτῃ τοῦ κριοφόρου Ἑρμοῦ, καὶ ταῖς ἐπὶ καθαρμῶν ἱεροτελεστίαις τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, πρὸς δὲ συνηθείαις τιτὶ πρὸς ἀποσόβησιν ἐπιδημικῶν νόσων, δικτηρουμέναις μέχρι τοῦδε ἐν Ἑλλάδι καὶ πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης, ὁ κ. Πολίτης ἐγνωμάτευσεν, ὅτι οὐ μόνον τὸ ἄγαλμα τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ εἰκόνες τοῦ κριοφόρου Ἑρμοῦ εἰσὶ περσέτις τοῦ θεοῦ ὡς Ἀλεξιάκου, καὶ οὐχί, καθὼς κοινῶς εἶναι παρεδεδεγμένον, ὡς Νομίου ἢ Ἐπιμηλίου.

Ὁ κ. Κ. Καραπάνος ἐπέδειξεν εἰκόνα οἰκόσημου ἀναγλύφου ἐπὶ πλακῶς, εὐρεθείσης ἐν ταῦθα. Τὸ οἰκόσημον ἀνήκει, ὡς μαρτυρεῖ ἐπιγραφή ὑπ' αὐτό, εἰς τὴν οἰκογένειαν Δελαγραμμάτικα, καὶ φέρει ἔτος 1679, εἶναι δὲ κατὰ τοῦτο περίεργον, ὅτι τοιοῦτο οἰκογενειακὸν ὄνομα, συνηθέστατον ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου, εἶναι ἄγνωστον ἐν Ἀθήναις.

Ὁ κ. Ι. Δραγάτης παρατήρησεν, ὅτι τὸ αὐτὸ οἰκόσημον εἶναι κεκαργμένον ἐπὶ πλακῶς ἐν τῷ ἐν Ἀνδρῶ πύργῳ τοῦ Δελαγραμμάτικα.

Μετὰ τοῦτον ὁ κ. Σ. Π. Λάμπρος ἐπραγματεύθη ἐν ἐκτάσει περὶ δύο χειρογράφων ἐν μοναῖς τοῦ Ἀθῶνος εὐρισκόμενων τοῦ Χρονικοῦ Μονεμβασίας, ὅπερ ἐκ χειρογράφου τῆς ἐν Ταυρίνῳ βιβλιοθήκης ἐκδούς ὁ Φαλμαράυερ ἐν τοῖς Fragmenten aus der Orient, ἐζήτησε νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν θεωρίαν του περὶ τῶν σλαβικῶν ἐποικήσεων ἐν Πελοποννήσῳ. Τὸ ἕτερον ἰδίως τῶν χειρογράφων τούτων περιέχει συμπληρώσεις τοῦ γνωστοῦ χρονικοῦ καὶ ὀρθότερας γραφάς, ἅτινα πάντα κερτύνουσι τὰς περὶ τῆς ἀξίας καὶ τῆς συντάξεως τοῦ χρονικοῦ τούτου γνώμας τοῦ Zinkeisen, τοῦ κ. Κ.

Παπρηγοπούλου καὶ τοῦ Καρόλου Χόφφ. Παρατηρήσας δὲ τινὰ περὶ τοῦ γράφαντος τὸ χρονικὸν καὶ περὶ τοῦ χρόνου τῆς συντάξεως αὐτοῦ, μετέβη εἰς ἀνέλυσιν ἑτέρου περιέργου χρονικοῦ, ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι τῆς μονῆς Κουτλουμουσίου περιλαμβανομένου καὶ περιέχοντος μυθικὴν ἱστορίαν τῆς Πελοποννήσου· εἶναι δὲ τὸ χρονικὸν ἐκεῖνο, κατὰ τὸν κ. Λάμπρον, ἀντιγραφὴ καταλογάδην ἐπὶ ἑλλίου μεσαιωνικοῦ εἰς πολιτικοὺς στίχους, ὡς μαρτυροῦσιν εὐκόλως διακρινόμενα λείψανα στίχων καὶ στίχοι ὁλόκληροι.

Ὁ κ. Γ. Αρχαγότσης ἐπέδειξε κεφαλὴν Ὀμήρου, ἄριστα διατηρουμένην καὶ ἀνήκουσαν εἰς τοὺς καλοὺς χρόνους τῆς ἐλληνικῆς τέχνης· τὴν κεφαλὴν ταύτην προσεκτήσατο νεωστὶ ἐξ ἀγορᾶς τὸ ἐν Πειραιεὶ μουσεῖον. Παρουσίασε δὲ καὶ πανομοιότυπον ἐπιγραφῆς, σωζομένης ἐν ἀποκρήμνῳ βράχῳ τῆς Σίφνου, ἣν παρατήρησε μὴ κατωρθώσας ἀντιγράψαι καὶ ὁ Λουδ. Ῥός (ἐν ταῖς Inselreisen). Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη φέρει γράμματα ἀρχαϊκοῦ καὶ λίαν περιέργους ἐν δυὶ στίχοις ταῦτα: **ΝΥΦΕΟΝ**
ΗΙΕΩΝ.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ συνεδρίᾳ ὁ κ. Ν. Γ. Σολωμός, ὡμίλησε περὶ τῶν προϊστορικῶν κατοίκων τῆς ἀργολικῆς πεδιάδος, οἵτινες εἰκόζει, ὅτι διητῶντο ἐν κατοικίαις ἐπιθαλασσίαις. Τὴν δ' εἰκασίαν του ταύτην ἐστήριξεν εἰς τὴν θεωρίαν, ὅτι ἐν πηλκιτάτῃ ἐποχῇ ἡ θάλασσα ἔκειτο ἐγγύτερον τοῦ τε Ἀργους καὶ τῆς Τίρυνθος, βεβαιηδὸν δ' ἐπεχώσθη διὰ τῆς ἑλίας τοῦ Ἰνᾶχου· τοῦτο ἀπεδεικνύει πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τεμάχη ἀγγείων καὶ ἐν ὁλόκληρον ἀγγεῖον, εὑρεθέντα κατὰ τὴν ἐκδύθυσιν τῆς θαλάσσης πλησίον τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ὁπλοστασίου. Ἐπέδειξε δὲ τὸ ἀνευρεθὲν ἀγγεῖον, ὅπερ φαίνεται πολλῷ ἀρχαιότερον τῶν Μυκηναίων, παντελῶς δὲ διάφορον τούτων, προσθεῖς, ὅτι τὸ σχῆμα αὐτοῦ φαίνεται ὡς τὸ ἀρχέτυπον τῆς ληκύθου.

Ὁ κ. Ν. Γ. Πολίτης εἰς συμπλήρωσιν τῆς ἀνακοινώσεως, ἣν ἐποίησε κατὰ τὴν προλαβοῦσαν συνεδρίαν, ἐπέδειξεν εἰδώλιον πήλινον, ἐν Ἀθήναις εὑρεθὲν καὶ ἀποκαείμενον ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ κ. Γ. Φιλήμονος. Τὸ εἰδώλιον τοῦτο παναρχαιοτάτης ἐργασίας, ἀλλὰ κακῆς σχεδὸν διατηρήσεως καὶ κολυβόν, ἀπεικονίζει διαμειλίχρον Ἑρμῆν, καὶ εἶναι τὸ δεύτερον ἀπεικόνισμα τοῦ τύπου τούτου.

Μετ' αὐτὸν δὲ κ. Δ. Γρ. Καμπούρογλου, ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῆς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίαν γενομένης ἀνακοινώσεως τοῦ κ. Κ. Καραπάνου, εἶπεν ὅτι οἰκογένεια Δελταγράμματα εὑρίσκετο μόνον ἐν Ἀνδρῶ καὶ ἐν Πάρῳ, οὔτε ὑπάρχει δέ, οὔτε ὑπ᾿ ἄρξ' ποτε ἐν Ἀθήναις. Τὸ δὲ οἰκόσημον ὅπερ ἐπληροφόρηται τὸν κ. Καραπάνον, ὅτι εὑρέθη ἐνταῦθα, μετακομίσθη ἐξ Ἀνδρου, ὡς πρὸ πολλοῦ ἔμαθε. Προσθεῖς δὲ περὶ τινὰ περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκογενειῶν, αἵτινες ἐπὶ τουρκακρατίᾳ διηροῦντο εἰς τέσσαρας τάξεις διακεκοιμμένας ἀλλήλων, τὴν τῶν ἀρχόντων, τῶν νικοκυ-

ραίων, τῶν παζαριάνων καὶ τῶν ξωτκήρων, εἶπεν, ὅτι ἡ τῶν εὐπατριδῶν τάξις ἀπετελεῖτο ἐκ δώδεκα οἰκογενειῶν, αἵτινες δὲν εἶχον οἰκόσημα· ἐπὶ δὲ τῆς πλακῆς τοῦ τάφου τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὰς ἐχαράσσετο δικέφαλος ἀετός. Ἐπέδειξε δὲ καὶ τὸ ἐκμαγεῖον τοιοῦτου ἀναγλύφου, ἐπὶ τῆς πλακῆς τοῦ τάφου Λεονάρδου τοῦ Κοδρικᾶ (1783), δικτηρουμένης ἐν τῇ στοᾷ Ἀδριανοῦ.

Ὁ κ. Ν. Φιλιππίδης ἀνεκοίνωσεν εἴτα πληροφορίας τινὰς περὶ ἀρχαιοτήτων, σωζομένων ἐν τῇ μακεδονικῇ μονῇ τῆς Κοσσυφινίτσης καὶ ἐπιγραφὰς ἐκ τοῦ χωρίου Δοζάτου τῆς Μακεδονίας.

Ὁ κ. Α. Μελετόπουλος ἐπέδειξε φωτογραφίαν ἀναγλύφου ἐπιτυμβίου, ἔχοντος πρωτοφανῆ περὶ ἀποχιρετισμοῦ δύο παίδων καὶ δίστιχον ἐπιγραφὴν **ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ΠΑΡΜΕΝΩΝΟΣ**, ἔτι δ' ἐπιγραφὴν τινὰ τῆς Τροιζηνίας.

Ὁ κ. Παῦλος Λάμπρος ἀνέγνω ἔγγραφα, δι' ὧν ἀναιροῦνται πλάναι τινὲς ἱστορικαὶ περὶ τοῦ Ὀδυσσεῶς Ἀνδρούτσου· τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἶναι χρεωστικὰ ὁμολόγια τῶν κοινοτήτων Λεβαδείας καὶ Ἀθηνῶν διὰ πολλὰς χιλιάδας γροσίων, ἃς παρὰ τοῦ Ἀνδρούτσου ἔλαβον αὐταὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπαναστάσεως, εἰς ἐπίμετρον δὲ ἀνέγνω καὶ τὸ βασιλικὸν Διάταγμα, δι' οὗ οἶονεὶ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ὁμολόγων ἐκείνων ἐχορηγήθη ἐπὶ διετίαν ἐπιχορηγία 60 δρ. κατὰ μῆνα εἰς τὴν χήραν τοῦ Ἀνδρούτσου.

Ὁ κ. Γ. Κρέμος εἰπὼν τινὰ προεισαγωγικῶς περὶ τῶν ἀνακριθεῶν, ὧν βρίθουσι τὰ περὶ τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἱστορικὰ συγγράμματα, διέλαβε διὰ μακρῶν περὶ τῆς ἐπικρατούσης συγχύσεως ἐν πᾶσι τοῖς ἀφορῶσιν εἰς τὸν Ἀθηνάσιον Διάκον. Ὡς προκύπτει ἐξ ἱστορικῶν ἐγγράφων, ἃ κατέχει ὁ κ. Κρέμος, καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ στόματος παλαιόθεν, ἃς πολλὰ χόθεν μάλιστα δ' ἐκ συγγενῶν τοῦ Διακίου περισυνήγαγεν, ὁ Διάκος οἰκογενειακὸν ὄνομα δὲν εἶχε, νεώτατος ὧν υἱὸς Γιάννη τινὸς ἀγνώστου κατὰγωγῆς, μεταβάνας ἐν ὑπερμεσοῦντι δεκάτῳ ὁγδὼφ αἰῶνι εἰς Ἀρτοτίναν τῆς Δωρίδος καὶ ἐκεῖ νυμφευθέντος, ὑποστάντος δὲ τὸν αὐτὸν μαρτυρικὸν θάνατον, ὃν ὑπέστη ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως ὁ ἥρωας υἱὸς του. Ὁ Διάκος ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1781, δηλονότι ἦν πρεσβύτερος τοῦ Ἀνδρούτσου, ὥστε εἶναι ἀνακριθεὶς τὸ ἱστορούμενον, ὅτι ἐχρημάτισε ψυχογυῖος τούτου. Ἐν ἔτει 1809 εἰσῆλθεν εἰς μοναστήριον, ὅπου ἐχειροτονήθη διάκονος, ἐν δ' ἔτος ὕστερον ἐβγήκε κλέφτης, καὶ ὡς τοιοῦτος διετέλεσεν ἐπὶ διετίαν ὑπὸ τὸν Τσάμ. Καλόγερον. Τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1820 διορίσθη παντοῦρης καὶ δερβέναγας τοῦ καζᾶ Λεβαδείας μὲ χάρτσια (σιτηρέσια) 40 καὶ μηνιαῖον μισθὸν γρ. 20 ὁ καπετάνιος, καὶ ἀνὰ πέντε οἱ στρατιῶται αὐτοῦ, ὡς ἐξάγεται ἐκ πρωτοτύπου ἐγγράφου, ὅπερ ὁ κ. Κρέμος ἐπέδειξε, φέροντος τὰς ὑπογραφὰς καὶ τὰς σφραγίδας τῶν προϋχόντων Ὀθωμανῶν τῆς Λεβαδείας.

Τέλος δ κ. Ίάκωβος Αρχιάτης επέδειξεν άγγεϊον φέρον έν αναγλύφω κεφαλήν Ἑρκος, καλλίστης έργασίας.

Ἀνεκοινώθησαν δ' ύπό τοῦ Προεδρείου καί έπιγραφαι άνέκδοτοι Μακεδονίας σταλείσαι ύπό τοῦ κ. Α. Ακσποπούλου.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ 1882

Κατά τάς ύπό τοῦ Ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν εὑμενῶς άνακοινωθείσας ἡμῖν εἰδήσεις τὸ μετεωρολογικὸν ἔτος 1882 παρουσίασε τὰ ἑξῆς φαινόμενα έν Ἀθήναις.

Ἡ μέση βαρομετρικὴ θλιψις ἦν χμ. 753.07, ένῳ ἡ τοῦ 1881 ἦν 752.01. Καί ἑλαχίστη μέν θλιψις ἦν τήν 15 Ἰανουαρίου (768.63) ἑλαχίστη δέ τήν 13 Ἰουλίου (742.38). Πᾶσαι δ' αἱ πρκατηρήσεις αὗται εἶναι άνηγμέναι εἰς τήν επιφάνειαν τῆς θαλάσσης καί εἰς θερμοκρασίαν 0 τοῦ ὕδραργύρου.

Ἡ μέση θερμοκρασία τοῦ ἔτους ἦτο εἰς βαθμοῦς τῆς ἑκατονταβάθμου διαίρέσεως, Κελσίου, 17.98, ἥτοι περίπου ἡ αὐτὴ καί τῷ 1881, ἥτις ἦν 18.31. Καί μεγίστη μέν θερμοκρασία ἦν τήν 10 Ἰουλίου (37.1) ἑλαχίστη δέ τήν 2 Φεβρουαρίου (—6.2).

Ὁ μέσος ὁρος τῆς θερμοκρασίας τῶν τεσσάρων τοῦ ἔτους ἐποχῶν ἦν ὁ ἑξῆς :

Χειμῶν 8.08

Ἑαρ 16.43

Θέρος 27.02

Φθινόπωρον 20.34

Ὁ χειμῶν τοῦ 1882 ἦν ἐκ τῶν βχυτέρων καί ἡ ἑλαχίστη θερμοκρασία —6,2 ἦν ἐκ τῶν ταπεινοτέρων έν Ἀθήναις. Τὸ ἔαρ καί τὸ θέρος δέν παρουσίασαν ἔκτακτα φαινόμενα, τὸ δέ φθινόπωρον ἦν σχετικῶς ἡπιον.

Ἡμέρας καταπτώσεως ὕδατος εἴτε ὡς βραχῆς, εἴτε ὡς χιόνος, εἴτε ὡς δρόσου ἔσχομεν 101 ένῳ πέρυσιν ἔσχομεν 94, ἐκ τούτων δ' ἡμέραι χιόνος ἦσαν 9. Τὸ δέ ποσὸν τοῦ καταπεσόντος ὕδατος άνῆλθεν εἰς 564.97 χμ. ικανῶς μέγα διὰ τὰς Ἀθήνας. Πέρυσι τοῦτο συνεποσώθη εἰς 358.42.

Ἀνεμοι δ' ἔπνευσαν έν συνόλῳ ΒΑ. 129. ΝΑ. 118. Ν. 46. ΝΑ. 5. Β. 41. ΒΔ. 7. Α. 4. Δ. 13. Ὡστε ὡς πάντοτε έν Ἀθήναις ἔπεκράτησαν ΒΑ. καί οἱ ΝΑ.